

Impăratul Wilhelm după ce-a mulțumit pentru primire cât și pentru numirea de admiral, a zis că vede în această numire „o dovadă de continuarea relațiilor noastre sincere”. Apoi împăratul german a declarat că și tînta lui este pacea și a adăos: „promit Meș. Văstre cel mai puternic concurs contra ori-cui ar încerca să tulbure sêu sê rupă această pace”.

Aceste toasturi au produs o mare bucurie la Berlin și ôrecare neliniște la Paris; acestea sînt manifestările din ambele capitale.

A doua și după prânzul de gală, pãrechea imperială germană a mers la Țarskoe Selo, unul din palatele imperiale rusești, unde s'a ținut o mare paradă militară în onoarea lui Wilhelm II; aproape 34.000 de soldați au luat parte la această paradă. Sêra a fost reprezentația de gală în teatrul din Țarskoe Selo.

Luni, pãrechea imperială germană a primit salutările consiliului municipal din Petersburg, gãsînd din tradiționala pãne cu sare. În tôte aceste zile, comuna aranjase prin grădinile publice petreceri pentru matrozii germani. Marți s'a dat reprezentația de balet pe insula Olga și un concert festiv.

Un prânz de gală s'a dat la Peterhoff. S'a observat între cei cari au luat parte la prânz 60 ofițeri din marina germană, 30 ofițeri din marina rusescă, prințul Henric de Prusia, prințul de Hohenlohe și d-l de Buelow.

Țarul purtând uniforma de admiral german, a ridicat un toast în fericirea și prosperitatea flotei germane.

Impăratul Wilhelm, în uniformă de admiral rusesc, a mulțumit în numele marinei germane, și a ridicat un toast în fericirea și prosperitatea frumoșei și glorioșei flote rusești, al cărei admiral are onoare a fi.

Iluminația grădinelor din Peterhoff a fost splendidă, și o mulțime enormă a staționat prin prejur.

Azi va avea loc plecarea Majestaților Lor germane.

Majestațiile Lor germane, Țarul și Țarina, au plecat la Kronstadt, la ora 11 dimineața, pe bordul vaporului Aleksandria. La imbarcaderul din Peterhoff, pãrechea imperială germană și-a luat rãmas bun în mod fôrte cordial dela marii-ducei, marile-duceșe, contele Muraviev, miniștrii și prințul de Radolin, Țarul s'a întreținut mult cu d-l de Buelow, căruia i-a strîns mîna.

În momentul plecării „Alexandriei” s'au tras salve de artilerie; muzica a intonat imnul german, și trupele au scos uralele reglementare. O mulțime enormă a dorit călătoria bună Impăratului și Impărătesei germane, cari nu încetau a răspunde la saluturile ce li-se făceau.

Prințul de Hohenlohe care și luase rãmas bun dela Țar, de dimineața, a plecat la prânz, cu drumul de fier la Petersburg.

Prima escadră germană, sub ordinea amiralului Thomson, a plecat din Kronstadt la Neufahrwasser.

Vorbînd de toasturile celor doi împărați, diarul oficioș parisian „Le Temps” dice, că în același timp când se făcea politice de curte și elocință de gală, s'a făcut și diplomatie conservatoare. Cei doi suverani au făcut cunoscut popoșelor lor și Europei, că nu-i nimic schimbat în situația politică. Nu sînt dêr, decât doi suverani cu bunăvoință printre multe alte capete încoronate, și amioi ai păcei ca și dênsele. La acesta se și aștepta publicul, care își dă sêmă de situație, și nu e rêu, că evenimentul a rãspuns atât de deplin și prompt așteptării sale.

Austro-Ungaria și Bulgaria.

Oficioșă „Wiener Abendpost” anunță că baronul Call, agent diplomatic austro-ungar la Sofia, a notificat erî guvernului bulgar, că din ordinul ministerului afacerilor străine plăcă în concediu nelimitat, însărcinând pe baronul Hoennig, secretarul Agenției, cu girarea afacerilor.

„Wiener Abendpost” adaugă, că această măsură este motivată de faptul, că d-l Stoilov n'a rãspuns în termenul fixat la invitația ce i-s'a făcut, de a desmînti în mod categoric și oficial, aserțiunile vătămătoare pentru Austro-Ungaria și pentru casa imperială, publicate la 31 Iulie în „Lokalanzeiger” din Berlin.

„Correspondența Politică” află din surșinte bine informată că îndată după publicarea interviului d-lui Stoilov de „Lokalanzeiger” din Berlin, ministrul afacerilor străine austro-ungar a cerut guvernului bulgar o desmîntire a aserțiunilor odioșe ce conținea acest interviu.

După ce a șovăit cãtva timp și în urma unor cereri repetate d-l Stoilov a dat prin „Agenția Balcanică” o desmîntire, declarând inexact textul convorbirii publicate de „Lokalanzeiger” și dicînd că înștiințările publicate în această privință nu rãspunde nici adevărului, nici părerii sale.

Acestă declarație nerăspunzîndă nici prin conținut, nici prin formă cererii guvernului austro-ungar, și pe de altă parte diarele guvernamentale bulgare publicînd deodată articole urmărind același curs de idei ca aceea conținută în interviul d-lui Stoilov, baronul Call a declarat ministrului bulgar, că desmîntirea „Agenției Balcanice” nu este de ajuns.

Cu tôte astea d-l Stoilov n'a mai voit să mai modifice aserțiunile sale. Guvernul austro-ungar a mai așteptat un timp ôre-care, dorind mereu să evite, pe cât e cu putință, ori-ce perturbație a relațiilor de bună vecinătate cu Bulgaria.

D-l Stoilov nedând nici un rãspuns, trebuia să se conchidă că este vorba de un sentiment de nestimă intenționat față

de o țară vecină. Numai atunci ministrul afacerilor străine s'a decis să ia măsura ce se cunoșce.

Dușmanii interni ai învățămîntului nostru.

Sălăgiu, 11 August v. 1897.

Onorată Redacțiune! Pentru ca să se vadă, până unde pôte să mîergă ticăloșia unui om, pun în față cetitorilor preșutului D-Văstre diar faptele unui nemernic lingău de cea mai ordinară specie. Numele lui este *Herczeg Péter*, mai înainte învățator la școalele din Beiuș, sêu cum îi plăcea a se numi și recomandă pe aici: „profesor” (?) la școalele normale de acolo. Anul trecut a venit aici acest nenorocit, care une-ori se numia Hert, alte-ori Hertze, acuma însă vîd, că se numeșce Herczeg Péter (bag-sêmă omul înainteză în onoruri, preoum i se lungesc numele; datină spaniolă) și prin mijlocirea Rdissimului d-n Vicar al Sălăgiului, ca protopop al tractatului nostru Crasna, *Alimpiu Barboloviciu*, care cu marimozitatea-i în cerouri largi cunoscută l'a primit, — a putut dobândi o stațiune învățătorească slăbuță în tractul acesta, în comuna *Peceiu*, nefiind alta vacantă. Din partea colegilor, cari pe-atunci nu l'au cunoscut, a fost bine primit, cu ospitalitate și afabilitate adevărată românească, ba cu ocaziunea adunării filiale din Martie a. o. a fost ales de vice-președintele Reuniunii filiale, deși ea *nemembru* al Reuniunii învățătorilor români sălăgeni n'a meritat să fiă ales. El de-altmîntrelea se numea în foile românești și în cele ungurești: președinte, — usurpare de titlu!

L'am stimat cu toții, până când am început a-l cunoșce mai deaproșe. Prima-ôră și-a dat în petec prin publicarea unui comunicat în foia ungurească „Szilagy” din Zelau, în care se laudă pe sine, că la adunarea din Tusa a Reuniunii filiale a învățătorilor el a ținut o vorbire „patriotică”. De altă parte trimite corespondențe diarelor românești, în care pe sine se prezenta ca mare naționalist, er pe alți colegi ai sêi îi critica pe nedreptul. Astfel mîergîndu-i strună jocul cu doi bau în trei punți, nu s'a sînt în cele din urmă a merge și mai departe, ridicându-i mîna sacrilegă chiar asupra venerabilului bărbat încăruntit în luptele pentru apărarea marilor interese bisericosei naționale și școlastice, *Alimpiu Barboloviciu*, vicar episcopesc al Sălăgiului.

Pe acest generos binefăcător al sêu îl atacă și denunță Herczeg Péter într'o corespondență publicată în nr. 31 dela 1 August al foiei șoviniste ungurești „Szilagy”. În această corespondență lăpădatul Herczeg cu o îngâmfare proprie unui renegeat ordinar spune, că prezentându-se în cancelaria vicariatului din Șimleu, d-l vicar l'a mustrat pentru-că în ascunsă conspirație cu Ungurii, trimițînd corespondențe denun-

ciătore foilor ungurești și dând ascultare inspectorului unguresc de școle, deși ac-sta n'are dreptul de a dispune asupra școlilor confesionale. Corespondența și-o termină Herczeg cu cuvîntele:

„La tôte aceste (dojane) mi-a fost mar-tor învățatorul Ilie Péter din Giorteleo, care asemenea s'a scandalizat de purtarea nepatriotică a popii aspirant la canonici. Cu altă ocaziune mai multe și mai amănunțite despre agitațiunile în contra școlii comunale din *Peceiu*. Cu stimă patriotică: Herczeg Péter tanitô”.

Etă erupțiunile lui Herczeg Péter! Etă un urmaș vrednic al nenorocitului Pituk Bela!

Judece-l lumea, eu nu-l voi judeca, căci nu găsesc cuvinte pentru a-l judeca cum se cuvine. Voi spune numai, că mare a trebuit să fiă desăuăgirea venerabilului vicar *Barboloviciu*, când cu ocaziunea luării esamenului dela finea acestui an, dete în comuna *Peceiu*, la Isositul Herczeg Péter de un esamen *fôrte slab*. Etă pentru ce: „Herczeg Péter „profesor” a contras tôte șese clasele într'un singur despărțiment, er unele studii, ca *geografia, istoria etc. le-a propus și examinat din ele în limba maghiară*, deși în școlă nu se află un singur elev de altă limbă, oi toți sînt români. Se n'telege, că în astfel de împrejurări nici unui pedagog din lume nu i-ar fi cu putință de-a face vre-un progres, cu atât mai puțin unui om ca Herczeg. Cu drept cuvînt i s'a făcut imputare din partea Rdiss. d-n vicar încă atunci la moment, dêr el, Herczeg Péter, pune față de un vicar episcopesc pe inspector și spuue, că cu *invoirea și după intențiunile inspectorului reg. de școle a procedat așa*. Și acesta o afirmă atunci, cănd în înțelesul § 11 art. 38 an. 1868, a punctului b. 3. §. 5 art. 28 din 1876, a § 58, din ordinațiunea ministrului de culta dela 2 Sept. 1876 Nr. 20311, confesiunile în școalele înființate și susținute de ele „*pot să dispună cu privire la planul și modul de învățămînt*”, er inspectorul „*e obligat a respecta aceste drepturi, în ele nu se amestecă... și peste tot, în acele nu are nici un drept de dispozițiune*”; în „Planul de învățămînt” pentru diecșia Gherlei edat la 6 Martie 1877. Nr. 1018 se dice și dispune: „*Tôte șese clasele se pot grupa în trei secțiuni*”; er § 58 art. 38 din 1868 dispune: „*Fără-care școlar să primescă instruirea în limba sa maternă*”. Deci Herczeg Péter, deocă nu a ținut sêmă de aceea, că ôre-când a supt lapte românesc și ca trãesc de pe spatele bietului român, ar fi trebuit cel puțin să observe legile țerei! Eu însă, ce privesc afirmarea cu inspectorul, nu o cred și ași dori, ca Herczeg Péter să-o adevăreșce, pentru-că în acest oas sînt convins, că forurile competente ar face pașii necesari contra unei astfel de ilegalități.

Pentru ca să avem o idee despre modul, cum acest învățator lăpădat își implinesce datorința sa, vom spune numai, că el, Herczeg Péter merge la Jidan și

facă 5 zile de plug, altuia un pup de strujeni sê-i grape într'o di, altuia îi dete nisce otavă sê-i facă la vară ogor pentru grâu; și așa dând pe la vecini fên își agonisi pluguri și cară câte-i trebuiră, ba-i mai rãmase fên, de vîndu și pe bani, de-si plăti dările și alte nevoi. Peste vară ținî pe ciunga acasă, o nutria cu luțernă verde și era frumoșă și lăptosă, cum nu fusese nici-odată. Vițelul creșcea ca din poveste.

— Mă, Tódere, — dice odată unchiu-so — mă, tu faci rêu, că ții atâta vițelul nejugănit, că face sânge mult și pôte să piară când li-i jugăni.

— Că m'am gîndit, unchiule, nici să nu-l jugănesc, îl las taur, că prea e lung și drept și uite ce grumazî are, de-i bat bărbile la genunchi. Dêr de-oiu ave noroc de el sê-l dau când va fi de un an cu vre-o 60 fl. și sê-mi mai inciripez o văcută lîngă ciunga!

— Ba tu jugănesc bouțul, mă

Tódere, că colo la iarnă, când-a'nțerca vaca, tu-l poți vinde cu vre-o 35 fl. și-ți iai o junineuță, care vacă s'a face. Dêr de-l lași taur, pôte să ia vr'un nêrav să mpungă și li-i da pe nimica tôte de belit. Apoi, afară de aceea, taurii nu se cêrcă până sînt de doi ani, de-i pôte omul mîna la ciurdă între vaci.

— Că nu-l jugănesc, unchiule, ce va fi aceea va fi, că prea-i frumos din cale-afară și-i blând ca un miel.

Vestea se lăți prin sat, că badea Tóder ține vițelul nejugănit, îl lasă taur.

Un posnaș, ce fusese la lucru în România, le spune, că p'acolo la taur îi dice buhaiu. Cine-l aude ride, er lui badea Tóder din minuta aceea numai în față-i diceau Tóder, altcum tot buhaiu. Nici nu le venea lor la socotelă, ca să țină cineva la ei în sat tăureanc de mic. Ei erau învățați așa, că primarul cumpăra în tot anul câte doi tauri din tîrg.

De se întembla, că unul să fiă împungător, ori că nu mai era bun de prăsilă, îl junghiau, împărțiau carnea între ômenî, er din venitul satului cumpărau alt taur. Așa se apucase și așa țineau morțiș. Ei sciau, că domniî cei mari, boerii, cresc tăurenci de viță bună și-i vînd pe la sate. Dêr sê fi crescut careva din ei așa un dobitoc—feri Dômne!

Trecu însă din vreme, că vremea tace și trece și veni Crăciunul după Crăciunanul nou. Și de-odată cu anul nou sosiră dela notar porunci nouă pe la sate. Între alte porunci era și aceea, că cine creșce tăureni de prăsilă sê-i țină bine și la întăia di a lui Mărțișor sê-i ducă în tîrg la arătare, că acei ômenî, cari s'or dovedi, că au tăurencii cei mai frumoși, capetă dela împărăția bani de cinste.

Vestea ajunse și în satul nostru și primarul cu capul lui merse la badea Tóder buhaiul și-i spuse așa: Uite, Tódere, eu am vîdut câtă pa-

gubă ai avut tu în vara trecută și până n'tracea; deci am spus la domnul notar și l'am rugat, — veți tu, ca omul bun de inimă — să te ierte de dare, că uite, te căsnesci să creșci un taur frumos pe sêma satului. Și d-l notar mi-a spus să te povățuesc să ții tăureanul bine și să fiă curat și frumos, er la întăia di a lui Mărțișor să mergi cu el în tîrg la arătare. Te-oiu duce eu, ca primar, unde sciu că trebuie, fără, uite, ve-i căpăta vre-o 3 florini cînste pentru taur, sê-mi faci din ei parte și mie, cât de cât, fiind-că te povățuesc și fiind-că mi-oi rupe diua de lucru umblând atunci cu tine prin cel tîrg.

— Ți oiu da, jupâne primar, 1 fl. de argint, de capet ceva cînste, ba de va fi cînstea mărțișoră, plătesc și o litră de vin din ea acolo-n tîrg.

Primarul era voios, că a pus la cale un lucru cum se cade. „Voiu cerca să ajutor pe bietul buhaiu”, dicea el cătră ômenî, „că ori cum,

de-acolo dând armașului sătesc 4 or., îl trimite la 12 ore, ca el să slobodă școlarii acasă. Procedură demnă de-un Herzeg Péter! și acesta o povestea el însuși, ținându-și ore-cum de cinste, că are o așa minunată (?) apucătură pedagogică!

Ca să-și răsbune pentru imputarea părintească și dreptă, făcută lui de Rdss. Dn. vicar Herzeg Péter se apucă și cu ajutorul antecesorului său Iepure Florián, învățător în pensiune, cantor și de present și jude comunal (oficii comptabile!) *Incep să lucreze la nimicirea școlii confessionale și la ridicarea unei comunale!* Rdiss. Dn. vicar al Sălăgiului, care în totdeuna a luptat din toate puterile și cu o bărbăție rară pentru susținerea școlilor noastre, a eșit în fața locului însă ce să vedă?! Acei doi domni fac tot posibilul și prin defaimări, aserțiunți neadeverate, duc lucrul acolo încât vicariul foraneu episcopesc și protopop al tractului Crasnei în acest tract e împedecată în împlinirea chemării sale prin gendarmi, aduși de d-l jude și fost învățător Iepure Florián și nu-i se permite a ține adunare școlastică bisericăscă cu poporenii credincioși gr. cat!

Acest Herzeg Péter mai promite în „Szilágy“ a desvâh și „agitările făcute contra școlii comunale“. Vă promit, D-le Redactor că momentan ce va apăre în „Szilágy“ ceva, vi-l voi trimite pentru publicare și în „Gazetă“.

Unul.

Lupte naționale în Flandra.

D-l Harald Graevel von Jostenode, Flamand din Bruxela, publică în „Zeit“ din Viena un interesant articol, pe care-l resumăm și noi în cele următoare:

„O puternică mișcare se petrece în zilele noastre în mijlocul poporului din Flandra. Ai crede, că ești în timpurile reformatorului. Intocmai ca atunci, țera e străbătută de un curent de manifestări populare și de poetice simțiri. Poporul, timp îndelungat asuprit de tutela franțuzismului, se ridică și își ea el singur soarta în mână. E o mișcare veritabilă germanică.

„Indărătnicia și tăria germanică se manifestă erași, ca pe vremea migrațiunii popoarelor și în epoca lui Wilhelm de Orania. Mișcarea acesta mai are o mare asemănare cu perioada, care precedase marea revoluție dela 1813. Aici ca acolo, ați ca atunci, poezii se dau de partea poporului împilat și poezii populare resar pretutindeni, cari în acoente iritate apără drepturile limbii naționale“.

Diarul flamand „Het laatste Nieuws“ publică nu de mult o asemenea poezie patriotică, care amintesc epoca lui Luther și poeziile lui Ulrich von Hutten.

Strofa întâia a acestei poezii sună ast-fel:

Cerșitorii flamanți. Șese-deci de ani am cerșit drepturile noastre, ca cerșitorii flamanți cum dice d-l Zurmoud. Dér toate

au o margine: cu cerșitul s'a sfințit. Semnalul de alarmă al națiunii flamande a sunat: E timp să ne ridicăm.

Poesia face aluzie la Baronul Zurmoud de Volsbergh. Primarul orașului flamand Iepern, care numise în Senat pe naționaliștii flamanți cerșitori (*Flamendians*), precum se scie, Flamanții Coremans și de Vriendt propuseseră un proiect de lege, care avea de scop să inarticuleze egalitatea de drepturi a limbii flamande cu cea franceză.

Camera Deputaților primise acest proiect ou 92 de voturi în contra 3. Senatul însă respinse legea, după ce 13 Senatori de naționalitate flamandă trecuseră în tabăra dușmană (a Valonilor).

Firesoe, că ura poporului se îndreaptă acum în contra acestor vândători de neam.

Convocare.

Prin acesta se convoca adunarea generală a despărțământului X (*Brad*) al Asociațiunii transilvane pe Duminecă în 10 (22) August o. la Brad.

La această adunare sunt poftiți a participa membrii, precum și binevoitorii și sprijinitorii acestei instituțiuni culturale.

Obiecte: 1) Deschiderea adunării la 10 $\frac{1}{2}$ ore a. m. în biserică gr. or. din loc. 2) Raportul comitetului despre activitatea sa în anul 1896/97 și despre starea despărțământului. 3) Alegerea unei comisii pentru cenzurarea raportului. 4) Inscrisura de membri noi și încasarea taxelor dela membrii vechi și noi. 5) Cezirea disertatiunilor, cari sunt a se insinua cu 2 zile mai înainte la directorul despărțământului. 6) Raportul comisiei pentru cenzurarea raportului comitetului. 7) Alegerea a doi delegați pentru adunarea generală a Asociațiunii transilvane din est an, convocată în opidul Mediaș. 8) Designarea locului pentru adunarea generală viitoare. 9) Alte afaceri, cari cad în sfera de competență a adunării. 10) Constituirea despărțământului pe un nou period de 3 ani. 11) Dispozițiuni pentru verificarea protocolului. 12) Închiderea adunării.

Brad, 30 Iulie 1897.

Vasilie Dămian,
director.Dr. Ioan Radu,
secretar.

Petrecerea din V. St.-Ioana.

6 August n. 1897.

Cred, că exprim nu numai părerea mea, ci a tuturor oșpeților, cari au participat la petrecerea din V. St.-Ioana ținută la 18 Iulie n. c., când dice, că aceea petrecere a fost cea mai frumoasă, de tot cu gust arangiată și foarte animată. Au trecut aproape trei săptămâni de atunci și până astăzi nimic nu am cetit în foile noastre despre această petrecere. Ar trebui pentru asta să fac imputare tinerilor, căci lor li-se cuvenea mai vartos să raporteze în ase-

menea teme. Dér nu le imput, căci așa am fost și eu, când eram în vârsta lor: nu nepăsătorii, ci încântați de variatele plăceri, ce și de și li-se oferă în timpul de vacanță. Acestea îi răpesc cu sine și-i fac adese-orii să-și de așemini datorințe. Mi-au voi eu să arăt pe scurt decursul petrecerei.

În focul juneței și al entuziasmului, am auzit un tânăr chiuind la „Ardeleană“:

Sântionă, Sântionă,
Dintre sate tu ești domnă
Cu dor după tine trag
C'ăci ai fi ce mi-e drag.

Tinêrul de sigur scie pentru ce a chiuit așa. Dér decât frumuseța și estetica petrecerei din St.-Ioana a fost în stare a mișca pe tinerii plini de viață până la fantasiă, apoi nici pe noi, prosaștii bețrani, atât arangiamental cât și petrecerea în sine un ne-a putut lăsa nepăsători.

Public frumos, ales și destul de numărös; chiar din depărtări mari am vădut oșpeți, precum de cătră Bistrița, Reghin, Lăpuș, Căpțcău și Clușiu, ceea ce dovedesce, că dintre petrecerile de vară, ce se aranjază în aceste părți, St.-Ioana e Regină. Meritul, că petrecerile din St.-Ioana sunt întot-deuna foarte bine cercetate e al iubitelui și dragăslului preot Ioan Chereștes, care deși a trecut peste anii tinerețelor, se vede însă, că focul tinerețelor de loc nu și-a perdut puterea în d-sa. Amabilitatea, dragostea și bunăvoința dănsului față de oșpeți te cuceresce, așa că decât mergi odată la Sântionă și convii cu preotul locului și cu oșpeții aleși, cari îi cercetază petrecerea din an în an, te obligă vrând nevrând a-ți propune, ca de-i mai trăi și pe anul viitor să nu lași să nu o cercetezi.

A trebuit să admir mai ales arenele de joc. Sincer spun, că așa arene frumoșe și cu gust aranjate numai la orașe mari pote omul vedé. În grădina parochială, pe o colină frumoasă, era o arenă de vre-o 22 metri pătrați, mai în jos altă arenă cevași mai mică și acoperită. *Quid quid agis prudenter age et respice finem;* se vede, că dicala asta înțeleptă a îndemnat și pe d-l preot Ioan Chereștes să facă două arene, și în prevederea d-sale nu s'a înșelat. Arena cea acoperită era pe dinlăuntru plină de verdéță, erau în ea 4 oglinți mari de părete, peste 30 de lampione mici de diferite colorii, cu luminări în ele, mai multe lampe de stradă, ér la intrarea și la mijlocul arenei de joc 2 transparente frumoșe cu inscripția: „Bine a-ți venit“, ér de desupt era ordinea de dans.

Oșpeții au fost destul de numărös și de sigur ar mai fi fost încă-odată atâți, decât de cătră seră nu ar fi venit o plöia „potop“, care pe un moment și pe cei de față ne-a indispus. Cu regret ne-am despărțit de frumoșă arenă, care era făcută în liber, și venind plöia ne-am coborât din Olimpul desfătător în arena de jos ca mai bine să ne veselim.

Cumcă petrecerea a fost bine cerce-

tată, se vede din *venitul brut*, care a fost 141 fl Spese 110 fl., deci rămâne un venit curat de 31 fl., cari s'au predat curatorului primar să-i administreze. Au mai rămas 30 părechii de scânduri de prima calitate, precum și un șopru acoperit cu scânduri. Acestea încă se pot scooti cel puțin în 50 fl.

La „Cadril“ și „Romana“ am numărărat peste 70 părechii. Din cununa de dómne și domnișóre, după cum mi-am putut însemna, au participat dómnele: Ana Ghelner protopopescă în Minthiul Gherlei, Ana Cherebețiu protop. în Căpțcău, Sanfira Ghelner, D-na Melian, Silași, Baldi din Gherla, Valeria Mureșianu din Valea Groșilor, Victoria Chereștes din Buza, d-nele: Chereștes din Beudu, Kabdebo din St. Ioana, Chereștes, Kozma, Negruțiu din Șugatard, Indreiu Centea.

Ér dintre d-re: Lucreția Ghelner, Veronica Papiu, Silași, Baldi, Bogdan din Gherla, Leontina Cherebețiu Căpțcău, Eugenia Mureșianu din Chiet, Paulina Chereștes din St.-Ioana, și afară de acestea număröse dómne și domnișóre, pe cari cu dragoste le-ași înșira, dér regret, că nu am putut în pripă a mi-le însemna; pentru aceea înainte îmi cer scuzele să nu mă timbreze de réu raportor.

Suprasolviri au incurs dela: Dómna protop. Cherebețiu 40 cr., D. Buxbaum S-t. Miclăuș 40 cr., Const. Mărginean, Nicula 40 cr., Dionisie Deac, Bonț 40 cr., Kabdebo, St.-Ioana 60 cr., Barcsai, Cătina 20 cr., Balint, Fizeș 30 cr., Söos Șugatard 10 cr., Dubsy, Gherla 40 cr., Mureșianu, V.-Groșilor 40 cr., Tinc, Girolt, 1 fl., Nemes, Lăpuș Rom. 1 fl., Gephard, Gherla 1 fl., Baldi, Gherla 20 cr.

Toți acești generoși domni și dómne primescă și pe această cale mulțăminta comitetului arangiator.

Septimin.

SCIRILE DILEI.

— 2 (14) August.

Lipsă de farmaciști. De ani de zile se simte în țera noastră o mare lipsă de tineri, cari să se aplice la farmacia, așa că farmaciștii din Ungaria nici nu mai au de unde să-și ocupe asistenți. În congresul farmaciștilor din Ungaria, ce s'a ținut anul trecut, s'a hotărit a se publica un apel în cauza acesta și a se așterne și ministrului un memorandum. Dér ou toate astea tineri, cari să se aplice la farmacia nu s'au găsit de ajuns. Acum farmaciștii au format o societate, numită „Societatea farmaciștilor din Ungaria“, al căreia scop este în special, ca să câștige tineri pentru cariera farmaceutică. — Cum se vede, Ungurilor nu le trebuie farmacia, căci stăpânirea îi infundă pe toți în diregătorii, ori sunt harnic de-a le purta, ori nu. Românii li-ar trebui, dér ei sermanii sunt huiduiți și persecutați, trebuind să-și caute adăpost în alte țeri!

e dela noi din sat, voi pune vorbă bună pentru el unde sciu eu“. Ér în gândul lui tot numără zilele până la 1 Mărțisor, când se pună mâna pe 1 fl. de argint și pe o litră de vin.

Diua hotărită sosl. Badea Tóder ținuse tăureanul tot cu otavă de cea mai bună și de două-orii pe și-i deduse ovés amestecat cu păsat de cucuruz, așa că era gras ca lutul și mare mai cât o vacă și lat în spate ca un porc de ucis.

Dus'au domnii și boerii și arêndașii mulți tauri la arătare, dér ca al badii Tóder nu era nici unul. Primarul ajutase lui badea Tóder să ducă tăureacul, că doră nu-i lucru mic a duce un tăureac. Ómenii, cari îl vedeau hătându-se cu el, îl rideau: dér ce-i, jupâne primar, te-ai băgat slugă la buhaiul? Dér el îi înjura și se răstea la ei: Tăceți, netrebnicilor, că am poruncă dela pretură să duc pe Tóder la arătare și să spun, cumcă-i dela noi din sat.

Cine să adeverească cum că de bună semnă tăureacul e al lui, decât n'a adeveri primarul?

În tîrg era anumit un loc, o ogradă mare, unde să se adune cei cu taurii. Ér împrejurul ogrăzii erau pociumbi, tot la 2 metri de departe unul de altul, de care se lega taurii. De un așa pociumb legă și badea Tóder tăurenciul lui și-i puse dinainte desaga cu otavă. Primarul tot umbla printre ómenii de colo până colo spunênd, că și el a cumpănit pe un om dela ei să crească un tăurenciu și acum l'a adus la arătare.

Erau veniți cu tauri spre arătare mulți străini, cu deosebire arêndași și boerași, și erau mulțisorii tauri adunați spre arătare, dér ca al badii Tóder nici unul nu era de frumos, gras, alb și sprinten și blând.

Cam pe la 11 césuri veni o comisiune de domni să cerce, cari tauri sunt mai vrednici de a fi premiați? Mergeau dela taur la taur, însemnau numele stăpânului, scriau de

câți ani este dobitocul, puneau mâna pe el și mergeau mai departe. Când ajunse comisia lângă tăurenciul lui badea Tóder, întrebă un domn:

Al cui este acesta?

— Al nostru, domnule, răspunse badea Tóder.

— Cum te chiamă pe domniata?

— Tóder Fortună, domnule.

— Ei bine, bade Tóder Fortună, dice pretorul, tăurenciul d-tale este cel mai frumos din câți au venit aici, de cei de un an; așa mi-se pare mie. Să stai tot aci vr'un ceas încă, și de nu s'a ivi cineva cu vre-un taur și mai frumos, o să capeți ceva cinste, fiind-că l'ai ținut cu atâta îngrijire.

— E și vrednic, domnule, dice primarul, că e om necăjit, a avut multe pagube, e dela noi din sat, eu l'am cumpănit să vină aici!

— Bine, bine! grăi pretorul, mergênd mai departe.

Colo cătră un ceas după amiazi érași se ivi comisia de domni printre tauri. Unul mai tânăr ceti de pe

o țidulă: Tóder Fortună, care este?

— Noi, domnule! răspunse badea Tóder.

— Să vii cu tăurenciul colo lângă masa ceea, unde șed domnii!

Și merse badea Tóder, și tăureacul după el mergea tot jucând, să-i sară'n spate, nu alt-ceva. Și badea Tóder îl tot lovia încet cu palma peste bot și-i striga lin: Mai încet, mutule, că te ved domnii! Și domnii vedeau cum jôcă tăurenciul și aușiau cum badea Tóder povestea cu el și cum îl muștra și rideau cu drag și se mirau, că un plugar simplu, un Român sêracuț, scie să-și crească vitele așa bine. Când era chiar lângă masa domnilor, stétu badea Tóder smerit în loc, își luă căciula de pe cap și o puse în mâna, cu care ținea tăurenciul, ér cu mâna cea slobodă își neteđi pèrul pe frunte. Dér tăurenciul, cređênd, că din căciulă-i dă ceva de mâncare, își viri nasul în ea, fără ca badea Tóder să fi prins de veste și vedênd, că n'affă nimic

Conferența interparlamentară din Bruc-sela s'a terminat. Intre delegații au fost 6 din România și numai doi Unguri, dintre cari n'a putut lipsi Pazmandy. „Magyarország” scria, că a plecat cu el și deputatul Nicolae Șerban, dăr acesta a preferat mai bine a rămâne de ocazdată acasă. Congresul a hotărât, ca viitoarea adunare să-o țină în Bucuresci.

Anticități romane. Din Cinc-bisericii se scie, că cu ocaziunea unor săpături făcute la gimnaziul catolic de acolo, s'a aflat o piatră, care a fost folosită în altar pe timpul Romanilor. Piatra, care are o formă pătrată, de un metru și jumătate în lungime și lățime, fu pusă într'un altar în onoarea proconsulului Marcellus. Pe o parte a petrei se pot citi următoarele: „*Iovi Olympii Manibus Marcus Ulpius Marcellus Proconsul Votumisolv libens Merito legio IV. — Pia Felix.*” Piatra este de pe timpul lui Traian s'eu Adrian.

Folosul băncilor. Fărte interesante sunt următoarele date, ce se comunică din Galiția: În anii din urmă numărul institutelor de bani comunale din această provincie s'a urcat la 3350 cu un capital de 5 milioane și 114 mii florenți. Se vin așa-dără cam oate 1520 fl. de fiă-care institut de bani din comună. Din anul 1873 și până în 1889, va să dăcă în timpul când încă nu erau așa multe bănci, s'au întemplat în Galiția 36,549 de licitațiuni judecătorești. Dintre acestea, în 22,799 cazuri s'au vândut moșii mici de-ale creștinilor pentru datorii la Jidani. De când însă s'a înmulțit numărul institutelor de bani, numărul total al licitațiunilor a scăput la jumătate atât, cât era mai înainte. O dovadă mai mare ca acesta despre folosul băncilor nu pōte să existe.

Concertul Aurelia Cionca. Atragem atențiunea cetitorilor noștri asupra concertului de mâne, Duminecă, ce-l va da geniala pianistă română Aurelia Cionca, o copilă, care abia a trecut de opt ani și care a fost așa de mult lăudată și imbrățișată la curtea română. Acest concert se va da în Dărste după amēzi la 3¹/₂ ore, cu onoursul frumosului cor de copii dirijat de d-l profesor de muzică T. Popovici din Brașov. Programele concertului e fărte alēsă și variată, conținând cele mai alese piese naționale, între cari și două compozițiuni proprii ale micii artiste. Intrarea 50 cr.

Pentru distrugerea omenirii. Un țiar austriac anunță, că cunoscutul fabricant de arme, Mauser, a inventat o nouă mitralieșă, care se încarcă și se descarcă automatic. Noua invențiune de distrugere a fost experimentată cu mare succes. Mitralieza acēsta are trei modele: cu calibrul 6 se pōte trage 60—70 lovituri pe minut; cu calibrul 10 până la 80 lovituri; cu calibrul 20 până la 90 lovituri. Mitralieza calibrul 10 pōte fi tirată și manevrată de un sigur artilerist.

Petrecerea învătătorilor sălăgeni. „*Reuniunea învătătorilor români sălăgeni*” învătă la petrecerea cu dans împreună cu tombolă, ce o va arangia cu ocaziunea adunării sale generale la 29 August n. c. în comuna *Poptelecul-Silvaniei* (sub scout sigur) în folosul „fondului funeboral” al acestei reuniuni. Comitetul arangiator: Dem. Cionca, președinte onor. Vasile Oltean, președinte; Nic. Pop, cassariu; Alecsu Fedora, secretariu. Pentru tinerime sunt subscriși în invitate vre-o 18 tineri. Intrarea: pentru o persoană 1 fl; de persoană în familie 80 cr. Suprasolvirile se vor chita în țiare. Inceputul la 7 ore s'era. NB. Trenul de cătră Carei, Șimleu și Zelau sosese la gara din loc la 11 ore a. m. de cătră Deșiu-Jibău la 2 ore p. m. De cartiere gratuite este îngrijit. Viptuale se vor da pentru prețuri moderate.

Pentru excursioniștii la Sinaia. Cei ce merg să viziteze Sinaia, dēcă voesc să se desfăteze și la un pahar de vin bun vechi și veritabil de România, să cerceteze negreșit și magazinul de vinuri renumit al firmei *N. Tunaru & Voina* din strada Oraștiilor. Acolo vor afla și un escelent restaurant, cu bucate gustose de tot felul și cu prețurile cele mai moderate, — restaurantul „Otelului Nicolae”, al căruia antreprenor este d-l Nicolae Tunaru.

Statistică sanitară. După o statistică mai mare dela serviciul sanitar superior din România, numărul născuților și morțiilor în intervalul dela 20 la 26 Iulie, în principalile orașe este: Bucuresci, 151 născuți și 141 morți; Craiova, 85 născuți și 43 morți; Braila, 85 născuți și 36 morți; Galați, 41 născuți și 41 morți. Acestea sunt orașele mai mari, dăr în celelalte orașe mortalitatea e cu mult inferioară născuților, adecă se născu cu mult mai mulți, dēcă mor.

ULTIME SCIRI.

Berlin 14 August. Aici domnesce părerea, că dēcă prințul Bulgariei nu va da satisfacțiã Austro-Ungariei, acēsta va rupe total raporturile diplomatice cu Bulgaria.

Madrid, 14 August. S'a constatat, că anarchistul, care a împușcat pe ministrul-președinte Canovas, se numesc Neapolitano și e Italian din ținutul Neapolei. Tribunalul de resbel va judeca asupra lui sēptemăna viitoare. Cercetarea este terminată.

Puterea moravurilor bune și modul de a-le lăți.

Discurs ținut de d-l Stefan Roșian cu ocaziunea adunării generale a despărțământului XIV (Clușiu) al Asociațiunei transilvane în Mândșturul unguresc.

În vremile vechi a trăit un pictor renumit, Zeuxis. El a zugrăvit o centaură,

care pe jumătate era cal pe jumătate femeie. Centaura sta răzimată într'un cot. La piept avea un copil, la uger alt copil. Soțul ei, centaurul, sta de-asupra c'un puț de leu în mână și spăria copiii, cari steteau întorși cu ochii cătră puțul de leu, dăr nu lăsa suptul.

Zugrăvella asta a lui Zeuxis a fost fărte frumōșă și una dintre cele mai bune. Odată s'a hotărât s'o scōtă afară, ca s'o vadă omenii. Aceștia se și mirau de ea, dăr numai de lucrurile, ce nu aveau preț, tocmai de aceea Zeuxis se mânia și numai dēcă a lăsat copilului, pe care-l învătă, se iee chipul și să-l ducă în casă, căci omenii aceștia admira numai pravul mēstriei, ēr ceea ce în adevēr e frumos nici nu bagă în sēmă.

Ioāna acēsta se prezentă, se înțelege în altă formă, și acum în viața popōrelor. Li-se pun înainte lucruri bune; li-se arată căile, pe cari pot să înainteze și cari pot să-le ducă la mântuire și ele rid ca de nice nimicuri, ori desprețesc sfaturile. Nu vreau să pētrundă înlăuntru lucrului ca acolo să-i vadă bunătatea, ci se îndestulesc a privi numai învēșilul.

Prin aceea, că am adus de început al lucrării întemplarea lui Zeuxis în asemănare cu ce se întemplă și ađi prea adese-ori în viața individului, a societății și a statului, n'am voit nicidēcum se silesc mintea cuiva, ca să țină de bani bunți tot, ce voită dăce: Am voit însă se îndemn pe ori cine să cugete tot-dēuna serios asupra mijlōcelor de mântuire și asta cu atât mai vērtoș, căci însă și natura ne învătă acēsta și nu trebuie nici născere înaltă, nici avere, nici carte multă, ci se recere numai voință de a căuta ce e bun și neschimbată hotărre de a merge pe căile mântuitoare.

Am început cu întemplarea lui Zeuxis și din pricină, că mult m'ă place de partea aceea din ea, unde copiii, spăriați de puțul de leu îl priveau numai, dăr nu lasă din gură aceea ce le dă viață, — nu părăsesc suptul. Când m'ă amintesc tabloul acesta, tot-dēuna cuget, cât de mult pōte un popor înveta din el. Ca și copiii aceia, ori care popor e amenințat în ființa lui, ori care are să se tēmă de relele viitoare, dēcă voesc însă să trăiască, e neincunjurat de lipsă, ca se folosescă tot ce pōte susține, ce-l pōte cresce mare, și tot, prince se pot încunjura nefericirile.

Mi-ar fi plăcut se încep cu scrierea despre vre-o virtute, fiă de ori-ce fel, — s'o imbrac în haine de sērbătore și, în urmă, s'o aplic poporului nostru de ađi. N'am făcut-o însă, căci mē temeam, că mi-se va dăce: nu cunosci poporul, nu pricepi lupta, nu sci alege mijlōcele de înaintare, te minunezi de spicul națiunei și nu veđi, că e aprōpe gol și că vēnturile scutura-vor în curēnd și ultimele grăunțe și le vor arunca în drum, unde călceate vor fi. Spicul va

rēmână gol și înmormēntēndu se, în veci nu va mai încolți, ci va servi materie de îngrășat locul, unde au se crescă alte plante. — N'am făcut-o și din acel punct de vedere, că lăudând, cred, că greșiam mai mult dēcă și în cazul, când aș mări rēul. Și-apoi prefer ca omul să fiă mai temător, în ce privește viitorul, dēcă tare încrețut. Omul prea încrețut nu și bate mult capul, cu ce are se urmeze, pe când cel ce se teme, se silesc din puteri, ca se încunjure rēul, ce ușor pōte să se întemle.

Roua. lacrimile nopții, se aședă mai bogat pe plantele tinere, dēcă pe cele bătrâne — pe uscături mai puțină. Și se scie, că așa e bine, căci ea ajută plantelor tinere să crescă și să se desvōlte mai în grabă. Uscăturilor le strică, ajutând, ca mai curēnd să se putredescă. Lacrimile de durere, ce le produce temerea, încă copleșesc mai mult inimele tinere, dēcă cele bătrâne; impresionēză mai mult pe un popor tiner, dēcă pe unul bătrân și fericit e poporul, care le primesce în vremea sa și nu îmbetrănesc înainte de timp, nu se uscă fiind încă tiner.

În increderea prea mare, omul la început e numai curaj, dăr vedēnd, că rēul se apropie, curajul tot scade, nu mai scie, ce se facă, își pierde nădejdea și în urmă — se nimicesce. Temerea, din potrivă, la început face pe om să caute mijlōce de scăpare și vedēnd, că-i succede se mângăie cu bucuriă și în bucuriă cresce curajul.

Curajul trebuie se crescă necontentit, căci neintrerupt e amenințat ori-ce popor în ființa sa. Acēsta stare amenințătoare ține, până când pacea imbrățișeză trupul amorțit al unei națiuni, căci nu trebuie uitat, că în viața popōrelor nu e pace, ci numai luptă. Pacea, cum dăce un mare bărbat, e visul înțelepților, resbelul e istoria omeniei. Pacea e înfiorătoare, resbelul înaltă, ridică și face brav pe ori-ce popor. Pacea strică, resbelul ageresce. Cel ce se apropie de pace, e bolnav, cel ce se luptă e vigeros. Pacea e mōrte, resbelul e viață.

Rēsboiul e diferit, după-cum diferite sunt armele, cu cari se pōrtă: rēsboiul cu ferul, rēsboiul cultural pe terenul sciinții, economiei, industriei și rēsboiul pe terenul moral. Însemnătatea unui ori altui soi de luptă atērnă dela vremea, când se întemplă. În vremurile de mai de mult mai periculos au fost rēsboiul purtat cu ferul. În timpurile mai dincōce cel mai însemnat rēsboiul a devenit rēsboiul purtat cu armele culturale; anume pe terenele sciințelor ale înavușirii. Popōrele, cari și-au întors privirile spre carte, economie și mēstrie s'au întărit, stau drept în sus și se jōcă cum vreau, cu popōrele, cari n'au ținut piept cu ele în lupta culturală, ci au mai voit să stēe culcate, să rēmână în nelucrare.

În rēsboiul acesta cei ce se luptă, devin, ore-cum pe neobservate, conducătorii celor ce stau cu mâinile în sin. Aceștia în

în căciulă, își ridică nasul repede de sări căciula drept în sus ca o minge și căđu pe masă înainte domnilor. Un ris cu hohot isbucni din gurile tuturor, celor ce erau de față, ēr badea Toder îngălbeni ca turta cea de cēră, când își simți căciula smāncită din mână și aruncată pe masă. El nu veduse ce se întemplă, nu sciuse cine-i aruncă căciula pe masă, dēcă stete încremenit o leacă apoi se plecă smerit după căciulă.

Dăr atunci un domn cărunt se ridică dela masă cu 4 bancnote de câte 10 fl. în mână și dăce:

Toder Fortună, dumniata capetți 40 de floreni, drept cinste, adecă premiu, cum dăcem noi, fiind-că s'a dovedit, că dumniata ai ținut și ai crescut cel mai frumos tăureanc în tot districtul. Aci ai banii, pune-i bine, și ține-l tot așa până pe de acuma n'tr'un an, veđi de el să nu capete ceva nērav, că atunci capetți cinste și mai mare și-l poți vinde cu un preț, de doi boi poți cumpăra pe el!

Când auđi badea Toder atăta laudă pe el, când vedu atăta potop de ban numai în cinste, îngălbeni odată, apoi roși până după urechi, nu putu scōte vorbă legănată din gură, nu și credea ochilor și urechilor. Dăr domnul cel bătrân îi puse banii'n palmă dăcēndu-i: poți iscăli numele pe chitanță, cum că ai primit banii?

— Nu pot, domnule, nu sci scrisōre.

— Atunci hai de pune degetul pe cruce!

A doua și tot satul era plin, că Toder Fortună a căpētat 40 fl. de cinste. Primarul se lăuda, că numai el l'a făcut cu aceia, dăr omenii, ca ei, rideau pe primarul pe din dos: da, el i-a ajutat să-l ducă la tērg, dăr de aceea e primar, baremī să ajute omenilor a-și duce vitele la tērg!

— Pe banii aceștia vom cumpăra o junincă, dăcea lelea Frāsina,

nevasta lui badea Toder, să o punem la jug cu ciunga noastră, să nu mai fim noi fără rēnd de plugărit și să tot plătim.

— Ba noi, muere, nu vom cumpăra nici o junincă, că junincă s'a face din vițaluca cea mică dela ciunga, apoi nutreț ni-a trebui mult pe vară la taur; fără vom face noi din banii aceștia o fântână colea în ograda noastră, că cu taurul de amu n'om mai putē umbla prin vecini la adăpat s'apuce vr'un nērav, c'atunci puțin folos vom ave din el, cât îl veđi de frumos.

Și așa făcu badea Toder. Și la anul după aceea, când merse cu taurul la arătare, căpētă numai cinste 80 fl. și-l vēndu cu 250 fl. și veni acasă cu 330 fl.

— Mēi, dăcea omenii, când e să aibă omul noroc, cum îi dă Dumneđu! Uite, pe un vițel de doi ani, căpētă mai mulți bani dēcă altul pe o pāreche de boi de cei dricoși! Apoi nu-i noroc acela!

— Ba noroc, de noroc, dăr în

bun loc a venit, că đeu mult l'a păscut și nenorocul pe bietul Toder. Amu bine că i-s'a înturnat și lui odată spre bine!

Vē puteți inchipul, ce boi și-a luat atunci badea Toder. Dăr nici nu mai grija nime în sat ca el de vite. Nici nu se prea lăsa el fără un tăureac la casă, de era vițelul dela vacă cât de cât să-i placă. Mulți omenii luară pildă dela dēnsul și vedură, că-i bine așa. Că și de căpētău toți premii pentru vitele, ce le duceau la arătare, dăr când era vorba de vēndare, tot-dēuna le vin deau mai cu preț dēcă aceia, care le țineau numai ca pe porcii cei de semēnță.

Din povestea lui badea Toder Fortună, s'eu cum îl porecliau omenii „buhaiul”, putem și noi înveta ceva, numai să fim cu băgare de sēmă.

Reteg, 5 Martie 1897.

I. P. R.

tote privințele atâră și sunt slujitorii celor ce lucră și se luptă; când au lipsă de sfaturi, le cer dela cei învățați, când le trebuie îmbrăcăminte alergă la cei ce nu se rușineză a purta acul și fôrfecele, când le trebuie hrana caută pe cei ce au învățat a pricepe cum se folosescă pământul și cum se întrebuițeze în calea înaintării mijlocele aflate de mîntea omenescă.

Orî-ce lupă are urmări triste pentru cei prăpădiți, fără nici o energie, fără nici o vlagă. Inșe și în rîu se pôte face deosebire. Rîsboiul cu ferul are de urmare pustiire, arderi, môrte, rîniri, sârăcire, plîngerî și suspine. N'are inșe de urmare nimicirea poporului învins chiar nici atunci, când sclav ar ajunge. Și acosta din pricină, cî populul învins tot-déuna va păstra în peptul sîu sentimente de ură față de aceia, carî au voit sî-l nimicescă, își va da tîtă silința, sî se întărîsă și, la ocașione bine venită, se scuture jugul, ce l'a purtat chiar și sute de ani.

Fiind învins un popor în lupta culturală, se face slugarnic și în slugărnicia lui e înșelat și batjocorit. O astfel de stare pôte sî țînă decî și sute de ani, dîr nu în veci, în casul cînd nu s'a desfrînat. El va lăpêda mai iute orî mai târziu pata slugărniceii, cîcî sciut este, cî și cel din urmă om, vîdîndu-se neînterupt batjocorit și înșelat, își capêtă odată curaj, se desțêptă și respinge umilirea.

(Va urma.)

EDUCAȚIUNE.

Defectele școlărilor și coregerea lor.

III.

Dușmanul ordinei.

Orî-ce călcare a normelor stabilite prin lege trebuie pedepsită în mod corîșpunător, pentru-că escesele nepedepsite sêduc la necuviințe tot mai mari. Cînd călcările normelor legale și escesele sunt sêvirșite de singuraticî, lucrul e ușor de regulat. Mai greu e inșe cînd sunt mai mulți vinovați, orî-cînd din colegialitate rîu înțelêsă se dau mai mulți drept compliciti. În acest cas trebuie cu deplină siguranță a separa pe unii școlari ai clasei de cei vinovați, arătîndu-le urmările rele ce trebuie sî le aibă inevitabil complicitatea. Capii esceselor apoi, trași la rîspundere, strîmtoarăți, vor spune inși-și cum stă tot lucrul, êr cei nevinovați, nesimțîndu-se bine în societatea celor compromiși, îi vor lăsa pe aceștia singuri sî-și ia pedepsa. Acestor dușmani ai ordinei trebuie sî li se arate cu tîtă severitatea urmările cele triste, la care se espun în societate prin călcarea legilor; sî li-se spună, cî în adevîr moral e omul acela, care scie sî-și pue în concordanță voința sa cu legile esistente. O greșală făcută prin călcarea ordinei stabilite, pôte sî turbare pentru mult timp norocul vieții orî chiar pentru tot-déuna.

Rîntăciosul.

Sunt școlari, carî în necasul profesorului și în detrimentul școlii, cu tîtă repețite admonestări, stăruesc a face tot-mai aceea ce produce efectele arătate, adeocă profesorului supărare și necaz, școlii strîcîciune. Față cu astfel de școlari profesorul trebuie sî procedă cu severitate neîmpăcată. De regulă cei lași sunt cei mai rîntăcioși, nêgă cu obrăznicie fapta sêvirșită, plîng, sibiêră indată ce au fost descoperiți și vîd, cî vor fi pedepsiți. Cu acești școlari profesorul sî fiă neînduplecat, sî nu-i lase nepedepsiți cî se pôte de aspru, de témă cî colegii sîi profesori orî directorul ar putî audi sibiertele. Decă profesorul e prea môle, numêrul rîntăciosilor și desprețuitorilor autorității și buneii ordine a școlii cresce vîdînd cu ochii. Cînd într'o școlă se practică, din diferite motive, îngăduința și în tîtă se arată o slăbiciune generală, atunci abaterile dela disciplină sporesc ca bureții și sunt în-treit de compătimit școlarii, ale căror călcări și abateri dela disciplină nu se pedepsesc regulat și cum se cuvine, pentru-că viitorul nu le pôte aduce nici un bine.

Fătarnicul.

Sunt destui ômeni, carî preferă a părea ceva decăt a fi ceva, mai ales cînd natura nu i-a dotat cu puterile necesare d'a ajunge realitatea pînă la perfecțiune. Aparența atrage mai ușor privirile multora asupra lor și are un succes momentan, deși nu durabil. Decî sî nu ne mirăm, decă fătarnicia se lășese, înlocuind realitatea, greu de dobândit, cu aparența, și căutînd sî amăgescă lumea. Acest defect, indată ce sî ivesce la tinerime, trebuie combătut cu putere și temeinic. Nu-i vorbă, majoritatea fătarnicilor constă din ômeni, cărora inșe nu le lipsese dibăcia de a observa și a imita, așa încât pricep a se da drept alt-ceva decăt ceea ce sunt. În școlă trebuie combătut acest defect cu două arme: cu adevîrul și cu sinceritatea. Apucăturile șirete ale fătarnicului se asêmnă cu nenorocitele trăsături de șah ale unui om neonest, făcute în scop de a amăgi pe magistrul sîu mult superior. Batjocorit și desprețuit de colegii sîi, școlarul fătarnic se pôte îndrepta în curînd. Profesorul sî-i arate, cî-i pîtrunde modul lui de a lucra mai adînc decăt cum ar putî presimți. Indată ce profesorul descopere șiretenia în școlar, sî nu se prefacă, cî n'a observat, fiă acosta șiretenia îndreptată în a amăgi pe profesor orî pe școlari; în cas contrar școlarul ar trebui sî presupună, cî nu i-s'a observat șiretenia, și atunci stăruesce mai departe în acest defect.

Mincinosul.

Copiii mint adese-orî, fiă cî simt trebuința de a-și ascunde slăbiciunile lor, fiă cî nu vîd pericolul și rușinea, la care se espun, cînd li-se descopere minciuna. Decă minciuna nu se combate de timpuriu, atunci societatea se împănîză cu indiviți, carî de cîte-orî cred, cî într'un loc orî într'o împrejurare nu se pôte da la lumină adevîrul și cî e în interesul lor, înlocuesc adevîrul cu minciuna, abusîză cu cuteșanță de încrederea ce li-o dă societatea, esploatînd'o în profitul lor. Isvorînd minciuna une-orî din slăbiciune, dîr mai adese-orî din nerușinare, trebuie în casul ințăit sî distrugem isvorul rîului, vîndîcînd slăbiciunea cu blîndețe, mai ales cînd acosta slăbiciune e șfala și frica; în casul al doilea sî descoperim fără cruțare minciuna la orî-ce ocașione. Se i-se arete școlărului urmările cele triste ale minciunei, și pînă la îndreptare, sî i-se detragă orî-ce încredere. Se înțelege de sine, cî mincinosul îndărătnic trebuie sî fiă și pedepsit cu tîtă asprimea.

Invidiosul.

Dorința d'a se ridica mai presus decăt altul, nu prin merit și muncă străduitoare și onestă, ci căutînd a scăde meritul altuia prin mijloce neiertate, nasce invidia. Invidiosul se bucură de rîul aprîpelui sîu, privînd în acest rîu un profit pentru sine. Indată ce acest defect se descopere la unii școlari, profesorul trebuie sî caute a stîrpi germenii acestei pasiuni rele, ai invidiei. Profesorului i-se oferă nenumêrate ocașuni a vîdi, cî de necinstit și rușinos este egoismul, care lucrîză cu mijloce necorecte, și cî de condamnabilă este o asemenea procedere.

Piritorul.

Pira isvoresce de cele mai multe-orî din părerea de bine de rîul altuia, mai rar din intențiunea de a face un bun serviciu. Fiind scopul educațiunei: a stîrpi în natura omenescă tot ce e ordinar și rîu, de aceea pîrirea fiind un rîu, sî nu se tolereze nici singuraticilor școlari din clasă, nici celor înșărcinați cu supravegherea ordinei și liniștei în clasă orî cu alte afaceri școlare, carî de regulă abusîză de încrederea profesorului și caută sî-și rîsbune pe conscolarii, carî nu le plac. Tolerîndu-se pîrirea, cêrta și gâlceva e permanentă în școlă. Orî-ce profesor, care are pîtrundere psihologică, trebuie sî scie cî școlarii, înșărcinați cu supravegherea, n'au autoritatea necesară față cu colegii lor și le lipsese judecata adîncă asupra cutărei orî cutărei aparițiunii în

școlă, asupra căreia au sî-i raporteze. De aceea profesorul trebuie sî fiă cu mare precauțiune la primirea raportului, ce i-l face monitorul clasei, ca nu cumva raportarea sî fiă pîrîre, care e un defect ce strică caracterele.

Sfaturi morale.

Cum trebuie sî ne purtăm vieța.

Cî este de dulce a trăi, a cugeta și a simți! Vom trăi ca sî ne susținem natura, vom cugeta ca sî cunoșcem adevîrul, și vom simți ca sî iubim virtutea.

Diminêța ne vom deschide inima ca sî simțim cu mare bucuriă de a fi și a putea face binele. Sêra ne vom da somnului cu mulțămire de a fi trăit în nevinovăția; a doua și vom lucra ca sî facem binele, pe care nu l'am făcut în ziua trecută.

Sî ne folosim cu mare activitate de ôrele cele sburătoare ale vieții, sî le petrecem tîtă în ocupațiunii folositoare, și așa vom putî dice, cî am trăit într'un an mai mult decăt leneșul fără minte într'o jumêtate de secol; cîcî numai în cît timp am lucrat, numai într'acela am trăit.

Esercițiul puterilor, ce sunt în noi, e una din cele mai înalte plăceri; lenea și șederea necontentită este un chin și o pedepsă a vieții, êr trîndăvia o adevîrată bîlă a sufletului și a trupului.

Numai prin o lucrare folositoare dobîndim înaintea lui Dumnezeu, înaintea noastră și înaintea ômenilor ôre-care preț în șirul ființelor între carî suntem aședăți; êr nelucrarea ne produce disprețul peste tot.

Impreună cu activitatea (munca) trebuie sî unim și ordinea, cîcî orî-ce muncă disordinată devine o ocupațiune nefolositoare, și în același timp ne lipsim de sborul și de plăcerea cea îmbucurătoare a lucrărilor noastre.

În tot momentul trebuie sî ne silim, ca sî corîșpundem prin puterile noastre, deosebitelor împrejurări, ce reprezentăm.

Sî ne apucăm cu plăcere și stăruintă de lucrările noastre și sî le terminăm cu mulțămire; sî nu desprețuim sfera activității noastre, cîcî prin aceea ne vom pricinui multe stricăciuni.

Vom simți hucuriă din tîtă bunetățile vieții fără mândrie și fără nedreptate; ne vom lipsi de cîte nu avem, fără sî ne mîhnim și fără sî fim invidioși.

O adevîr! fiî-ne lumina spiritului nostru! O virtute! fiî sufletului nostru singura hrană; O bunăvoință, o iubire, o amiciția, fiți voi singura ocupațiune a vieții noastre!

Sî întindem a noastră bunăvoință peste toți ômenii ca sî putem fi tot-déuna cu inima plină de dulcêța de a iubi.

Sî simțim cea mai mare fericire pentru nenorocirea aprîpelui nostru, vîdîndu-l mulțămit. Vom plînge pe nenorocitul ce nu-l putem ajuta, și ne vom împărțăși de suferințele lui; și ast-fel ușurîndu-i durerea, vom uita pe cel rîu și ale lui fapte.

Vom trăi ca sî iubim ce este bun și plăcut, ca astfel ura și pîsma tot-déuna închisă sî afle inima noastră; vom suferi nedreptatea celorlalți fără a ne plînge, cîcî aceștia sunt destul de pedepsiți prin a fi rîu.

În fericire sî fim dulci și simțitori, ca astfel sî fim demni de dînsa; în nenorociri vom fi răbdători și curagioși, ca sî putem învinge.

Sî nu fim invidioși față la evenimentele vieții, cîcî nu scim și nu cunoșcem nici cauza, nici scopul lor.

Vom privi cu tîtă atențiunea la îngrijirea naturii pentru cea mai mică din creaturele sale, ca astfel sî nu ajungem vre-odată a necrede pîrășiți.

Vom admira lucrările și virtuțile omului, curagiul, geniul și sublimitatea ideilor sale, pentru-că sunt semnele lui. O tu!, care te-ai degradat prin vițiu, păcat și fapte rele, grijî, cî amintirea ta va fi ștersă din memoria noastră, ca sî nu nerușinăm de a noastră ființă. O speranță! umple inimile noastre de siguranță, cî ne vom petrece vieța în nevinovăția, ca sî ne însuflețim de o nespūsă dorință de a trăi. Inima noastră sî nu se obosescă nicî-odată de a face binele. Sî ajutăm și sî înaintăm binele neamului nostru fără a aștepta rîsplată. Sî fim în tot-déuna gata a sprijini mai mult folosul națiunei noastre, decăt al nostru în parte; și astfel sî fim gata a face cîte-un sacrificiu pentru folosul și fericirea națiunei noastre.

Sî alinăm, orî unde putem, și decă ajutorul trebuincios nu stă în puterea noastră, atunci chiar și micul acela ajutor, ce putem face, și buna noastră intențiune sunt un merit pentru noi și o bună mîngăiere pentru cel pătîmitor.

Sî nu ne pierdem timpul cu miserabilitățile acelea, care numai moda și deșărtăciunea le pôte numêra între ocupațiuni. Sî ne ocupăm cu lucruri în adevîr folositoare, precum se cuvine unui spirî nobil, care de timpuriu se gîndesce la destinațiunea sa pentru vieța acosta.

Decă inșe nu ni-se rîsplătesce virtutea în acosta vieța, sî fim siguri, cî ni-se va rîsplăti în cealaltă; sî luăm cu noi numai frumoșă sêmîntă a virtuții, ca sî secerăm cu bucuriă în locurile acelea, unde nici o durere trupescă nu ne apasă.

Sî nu ne sacrificăm onôrea, bunul nostru nume și respectul ômenilor spre a servi altora de batjocură, sî spre a-le procura nisce plăceri temporale și necuvenite. Asemenea nu trebuie sî neglițăm interesele noastre, ca sî facem altora servicii, de care ei nu au trebuință.

Împlinirea faptelor bune numai atunci este virtute adevîrată, decă îndemnul spre ele rîsare dintr'o compătîmire internă la nenorocirile sêracilor; cîcî nu fapta înfrumșetăză inima, ci voința inimei trebuie sî nobileze fapta. Intotdêuna sî fim înțelepți la facerile noastre de bine; nicî-odată se nu căutăm sî favorisăm pe cei trîndavi și leneși în viciul lenevirei lor.

Sî împărțim din darurile noastre familiilor sêrmane, carî încercă tîtă mijlocele cele drepte, ca sî se pôtă susțînê.

Vom privi vieța ca un bine trecător, care-l vom pierde fără părere de rîu, pentru-că l'am făcut prețuit și ne-am bucurat de dînsul.

O tu!, care regulezi a noastră ursită, dă-ne mai multe datorii, ca sî avem și multe cauze de mulțămire! Mai bine sî încetăm din vieța, decăt sî sêvrîșim o crimă. Sî nu fim nicî-odată atât de lași, ca sî facem nenorocire unei ființe viețuitoare. Înșelăciunea sî nu afle nicî-odată loc în inimile noastre; minciuna sî nu fiă asemenea în gura noastră, cîcî precum suntem, așa vom câștiga.

Sî iubim în fine biserică și națiunea, cîcî numai acestea ne fericesc.

Prof. Dr. Elefterescu.

Se află de vânzare,
din mână liberă,
un magazin de
mărfuri coloniale, vâpselerii
și cu deosebire **bumbacuri,**
ce există pe piața Brașovului din
anul 1827.

Doritorii de al cumpăra sunt
rugați a se adresa la firma.

8-8 **Ioan Teclu și fiu.**

Ape minerale
din 1897

au sosit proșpete și
să capătă în toate farmaciile
din Brașov, cu prețuri ieftine.

Lang Rosenthal & Palmhert
Telefon 159.

Deore-ce repausul de Dumineca de mai multe firme din piță nu au fost respectat, avem onărea a încunosciița On. publică că: de aci încolo Dumineca vom avea **magazinul deschis** înaintea prânzului.

Cu totă stima:
Lang Rosenthal & Palmhert.

1344.2-3

Petrol en gros și en detail.

Mărfuri de argint china, tacă-muri și oglinzi.

Sticlărie, Porcelan, mărfuri majolice, Lampe.

Basilii L. Popovici,
MARE DEPOSIT DE MOBILE
Brașov, Strada Vămii Nr. 21.

Subscrisul are onărea a aduce la cunosciița On. publică, că fostul

Primul deposit de mobile

al Consorțului de măsurii din Brașov

I'am luat asupra-mi pe propria mea socotăla, și I'am provăduț cu diferite **mobile moderne și tapetate,** și anume: mobile de salon, garnituri pentru odăi de mâncare și dormit, divanuri, scaune, sifoniere mese, tablouri, oglinzi, precum și un asortiment de scofe de mobile, grădel pentru matrațe și articole necesare pentru decorații.

Primește asupra-mi și lucrări la clădiri portale, aranjamenturi de prăvălii, și tapițerie de mobile, decorații de salone și odăi, care le eșecutez cu gust, prompt și ieftin. La cerere servesc și cu devise de cheltuieli.

De recomandat sunt **mesele mele patent**

după cum se pot vedé din figura alăturată.

Principiul meu este a executa comănde prompt, solid și real pe lângă prețuri ieftine.

Rugând On. publică a mă onora cu comănde, mă subscriu cu distinsă stimă:

Basilii L. Popovici,
măsar de zidiri și mobile.

1222 29-30

Din nou arangiată Librărie.

GABONY & COMP.

Brașov, strada Vămii Nr. 7.

Recomandăm m. on. public din loc și jur

Articole pentru turiști. Carte cu flărea Reginei, veđute din Brașov și jur. Păhare de hărtie, cărți postale cu veđute, conducători, mape etc.

ANTIQUARIAT. Cărți vechi de școlă și de literatură, mai cu sémă în limba germană, à 5, 10, 15 cr. esemplarul. În limba română: Istorii de haiduc și a tele, cu prețuri reduse.

Cadre și Icone cu prețuri reduse.

Hărtie și material de scris, forte ieftin.

Cărți de școlă, toate cele, cari sunt introduse.

Note de musică în antiqnariat, cu prețuri reduse.

Côrde veritabile de Roma.

Ocaziune! Bibliofilii își pot procura în antiqnariatul nostru cărți forte prețioșe pe nise prețuri de ocaziune așa de exp.: actualmente un Dicționar Meyer, perfect conservat, Transilvania de Romer în limba germană, clasicul german și francez, vr'o două opere romănesc etc.

Mașine de scris cu multiplicator 20—25 copii bune.

Orice publicații literară, cari nu să va afla din întemplantare în depositul nostru să va procura fără augmentație de preț franco de port postal în timp de 2-5 zile.

Primim și oferte de editură.

Cu înaltă stimă:

Gabony & Comp.
librar-editor.

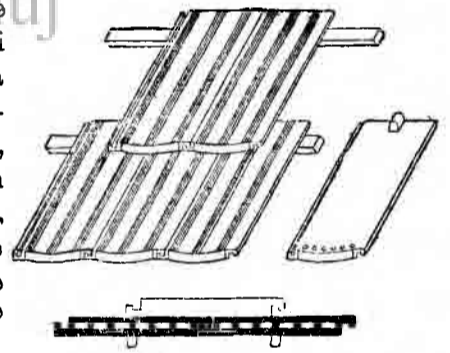
Țiglele lui Ugron Gábor.

In fabrica de cărămidă și de țiglă din Székelyudvarhely, a lui Ugron Gábor,

se pregătesc, cu ajutorul mașinilor lucrăte, două feluri de țiglă:

1. Șindile de țiglă francez din lut; (țiglă brăzdată) în măsurile următore: lățime 21 cm., lungime 40 cm., 15 bucăți acoperă un metru patrat, într'un vagon în cap 4300-4500 bucăți. Să gătesc și jumătăți de țiglă, pe dreapta și pe stânga. — Prețul în Udvarhely: 1000 de bucăți, în vagon 24 fl.

Avantaje: țigla ce să cere spre acoperirea aceluiași teren e cu 30% mai ușoră decât ori-care altă țiglă. Lățuirea să face la distanță de 32 cm., prin urmare trebuesc numai jumătate atăta lați, ca la alte țigle. Coperișul formeză un întreg, sub care nu pătrunde nici pióie, nici zăpadă; având din lăuntru 6 cauale de aer nu e așa expusă la schimbările grabnice ale temperaturii; iarna ține acoperiș cald, vara răcoros.

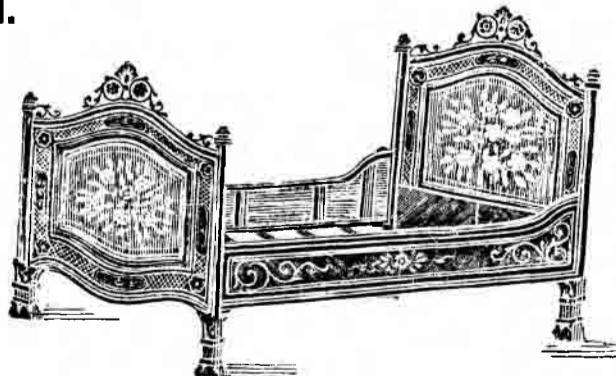
2. Țiglă de rënd, frământată cu mașini de lut de o calitate uniformă, cu următorele mărimi: lungimea 40 cm., lățimea 17.5 cm., 34 bucăți acoper un metru pătrat lățuirea să pôte face la distanță de 18 cm., într'un vagon încap 6300-6500 bucăți. Prețul, în vagon, la stațiunea din Székelyudvarhely, **13 fl. mila.**

1341.2-3

Fabrică de mașini, mobile de fer și lacatușărie.

R. BERNHARDT & CIE

Recomandă depositul lor bine asortat de mobile de fer, mobile pentru grădini și căruțe de copii.

Asortiment mare, eșecutat solid și frumos și cu prețuri ieftine.

Instalațiuni de apă se eșecută solid și iute, asemenea și **ori și ce lucrări** ce cad în resortul de mașini, la clădiri lucrările de măsur, lăcătuș și vâpsitor, cu garanție pe termin îndelungat.

DEPOSIT: Strada Negră Nr. 33.

FABRICA: Calea fabricicei Nr. 6.

Lacatușărie pentru zidiri și mașini.

Instalații de gaz și conduct de apă.

Hala de mărfuri din Braşov. Societate cu garanţă limitată.

Recomandă depositul **Mobile** bogat asortat
său de și anume:
garnituri de salon, garnituri pentru odă de mâncare și dormit,
șifoniere, mese, divanuri, mobile de lemn încovoiat etc.
Mașini de fierț, mare asortiment, lucrate foarte solid.
Covore, desenuri frumoase și trainice.
Obiecte de strugărie, Etagere, Pulturi pentru
note, jurnale, carnișe etc.
Ploști, pipe de buți, dopuri, perii și funărie.
Executare solidă cu prețuri moderate.
Localul de vânzare se află în podul bătușilor etagiul I.

ADOLF RESCH

Giuvaergiu

Braşov, Strada Porții Nr. 7.

ATELIER DE REPARATURI

pentru obiecte de aur, argint și bronz.

Confecțiune de giuvaere nouă cu iuvel,
cu prețuri moderate.

Gravuri, în aur, argint și alamă.

Poleală durabilă, în roșu și galben auriu.

Poleală de argint, aramă și nichel pe cale electrică.

Cu distincă stimă:

Adolf Resch,

Giuvaergiu, Strada porții 7.

1279,2-2.

Un lucrător și un învățacel pot afla loc imediat.

LICEUL „KAPRI“

sub direcțiunea d-lui

M. MUREȘIANU

Nr. 37, Strada Stirbei-Vodă, Nr. 37.

București.

Cursuri primare și secundare complete. Preparațiuni de bacalaureat, școlă militară și școlă de poduri și șosele. Reautorizat conform regulamentului, eliberează certificate valabile pentru bacalaureat, școlă militară etc.

Cursurile încep la 1 Septembrie 1897, er preparațiunile pentru corigenți la 20

August. Anul acesta am înființat pe lângă cele 4 clase liceale și cursul superior complet.

Domna **Maria de Kapri**, ca și mai înainte, se ocupă cu aceeași stăruință de copiii încredințați acestui Institut, care mulțumită muncii sale oneste și neobosite a putut ajunge la buna sa reputațiune de astăzi.

Inscrierile pentru anul școlar 1897—98 se fac cu începere dela 15 August 1897 în toate zilele dela 9—12 a. m. și 2—6 p. m., în cancelaria Institutului Str. Stirbei-Vodă Nr. 37.

Prospecte se trimit gratuit la cerere.

3

Director:

Marius Mureșianu.

Antreprize de pompe funebre

E. Tutsek.

Braşov, Strada Porții Nr. 12.

(Lipit de depoul de ghetete al D-nului I. Săbădeanu.)

Recomandă Onor. public la casuri de morțe, aședământul său de înmormântare bogat asortat în cari toate obiectele, atât sorte mai de rând, cât și cele mai fine, se pot căpăta **cu prețuri ieftine.**

Comisiune și **depou de sicriuri de metal** ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea proprie a tuturor **sicriurilor de lemn, de metal și imitațiuni de metal și de lemn de stejaru.**

Depou de **cununi** pentru monumente și **plântici** cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de **marmură**, care **funebre proprii cu 2 și cu 4 cai**, precum și un **car funebru** vândut, pentru **copii**, precum și cioclii.

Comande întregi se execută **prompt și ieftin**, i a u asupra-mi și **transporturi de morți în străinătate.**

La casuri de morțe a se adresa la

13—*

E. Tutsek.

Ajutor grabnic și sigur

pentru

SUFERINȚE DE STOMACHU ȘI URMARILE ACESTORA!!

Mijlocul cel mai bun și eficace pentru menținerea sănătății, curățirea sucurilor precum și a sângelui și pentru promovarea unei mistuirii bune este deja pretutindenea cunoscutul și plăcutul

„Dr. Rosa's Lebens-Balsam“.

Acest balsam preparat cu îngrijire din erburile alpine cele mai bune și tămăduitoare se dovedește ca foarte folositor în contra tuturor greutăților de mistuire a carci de stomach, lipsa de apetit, rigălele, congestiunile, haemoroidelor etc. etc. în urma eficacității sale a devenit acest balsam acum un singur și dovedit **medicament de casă popular**.

Sticla mare costă 1 fl., mică 50 cr.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziția!

FIȚI ATENȚII!!!

Spre a evita înșelătorii, faceți pe fiecare atent, că fără care sticlă cu „Dr. Rosa's Lebens-Balsam“, care singur numai de mine este preparat după receta originală, este învelită în hârtia grosă albastră, care poartă în lungul ei inscripția: „Dr. Rosa's Lebens-Balsam din farmacia „zum schwarzen Adler“, B. Fragner, Prag, 205—3“ în limba germană, boemă, ungară și franceză, și cari sunt provădate cu alăturata marcă a fabricii luată sub scutul legal.

Dr. Rosa's Lebens-Balsam

Veritabil se poate procura numai în
Depositul principal al producătorului

B. Fragner,

Farmacia „Zum schwarzen Adler“ Prag 205—3.

În Budapesta: la farmacia I. von Török.

Toate farmaciile din Braşov, precum și toate farmaciile mai mari din monarhia Austro-ungară au depositul din acest balsam de viață.

Totul de acolo se poate avea:

Alifia de casă universală de Praga

(Frager Universal-Hausalbe)

un medicament sigur și prin mii de scrisori de mulțămire recunoscut în
contra tuturor inflamațiunilor, rănilor și umflăturilor.

Acesta se întrebunțează cu succes sigur la inflamațiuni, la stagnațiunea laptelui și întărirea țitelor cu ocazia nea înțercării copilului, la abscese, ulcere, pustule cu puroiu, carbuncule; copturi la unghie, la panariții (ulcerațiuni la degete, la întărituri, umflături, tumorea glandulelor limfatice, lipume etc. — Toate inflamațiunile, umflături, întărituri se viadecă în timpul cel mai scurt; la casuri iuse, unde s'a formată deja puroiul, absorbă baba și o vindecă în timpul cel mai scurt fără dureri.

În cutiøre á 25 și 35 cr.

Fiți atenți!

De-ore-ce alifia de casă universală de Praga se imităză foarte des, faceți pe fiecare atent, ca singur numai la mine se prepară după receta originală. Acesta este numai atunci veritabil, dacă cutiør-le din me au galbinu, în cari se pune, sunt înfășurate în hârtia roșie pe care se află tipărită în 9 limbi esplicațiunea cum se întrebunțeze, împachetate și în cartone vinete, — cari sunt provădate cu marca fabricii de mai sus.

Balsam pentru auđ.

(Gehör-Balsam)

Cel mai probat și prin multe încercări cel mai temeinic medicament pentru vindecarea auđului greu și spre redobândirea auđului perdut. **1 Flacon 1 fl.**

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker

legător de cărți, și lucrător de galanterii,
Braşov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce esistă de 14 ani cu cel mai bun renume și este
mult mărită și din nou arangiată cu 9 mașini diferite.

Se efectueșc toate lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată, până la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. executând cât se poate de bine și de esact.

Având lucrătorii de toate specia escelent pregătiți, acesta legătoria de cărți poate se execute iute și foarte ieftin tot ce se poate cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în toate execuțiunile posibile.

Despărțământ deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoalelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acesta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununi și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,

legător de cărți,

Strada porții Nr. 22.

8—10

Strada porții Nr. 22